

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Чирпан, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ I, в публично заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас Т. Динков

при участието на секретаря Милена В. Ташева
като разгледа докладваното от Атанас Т. Динков Административно
наказателно дело № 20245540200052 по описа за 2024 година

Производство по чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Съдът е сезиран с жалба от Н. Т. Т., ЕГН ***** против наказателно постановление (НП) № 23-0375-000537/18.12.2023 г. издадено от И.Д.Д., на длъжност - началник група към ОДМВР - Стара Загора, РУ - Чирпан, с което на основание чл. 183, ал. 1, т. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) за твърдяно нарушение по чл. 80, т. 1 от ЗДвП, на жалбоподателя е била наложена глоба в размер на 10 лева.

Жалбоподателят моли НП да бъде отменен.

Въззиваемата страна ОДМВР – Стара Загора, РУ - Чирпан моли НП да бъде потвърдено.

Съдът, като прецени събраните доказателства и служебно провери изцяло законосъобразността на обжалваното НП, намери за установено следното:

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал. 2 от този текст, от легитимиран субект и при наличие на правен интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима.

С обжалваното НП, издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение, серия АД, бланков № 299559 от 07.11.2023 г. жалбоподателят Н. Т. Т., ЕГН ***** е санкциониран на основание чл. 183, ал. 1, т. 5 от ЗДвП („Наказва се с глоба 10 лв. водач, който управлява велосипед без светлоотразителна жилетка“), за нарушение на чл. 80, т. 1 от същия закон („Водачът на велосипед е длъжен да ползва светлоотразителна жилетка при управлението му извън населените места, през тъмната част на денонощието и при намалена видимост“), изразяващо се в това, че на 25.08.2023 г. около 14.15 часа, в община Братя Даскалови, на път II-66, км. 113, в посока от запад на изток е управлявал велосипед, извън населено място без светлоотразителна жилетка.

Фактическите констатации, отразени в АУАН и възпроизведени в НП, се потвърждават от събраните в хода на съдебното следствие гласни доказателства (съдържащи се в показанията на актосъставителя И. Й. П. и свидетеля по акта М. В. К., на които съдът дава вяра, тъй като съответстват помежду си и се основават на преките и непосредствени възприятия на свидетелите) и писмени (съдържащи се във фиш сер. № 534010/25.08.2023 г., фиш сер. № 440646/26.08.2023 г., писмено становище, АУАН бл. № 299559/07.11.2023 г., становище, възражение, Експертно решение от УМБАЛ Пловдив АД гр. Пловдив, Епикриза от МБАЛ – Първомай ЕООД, Хирургично отделение, Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г., справка за нарушител/водач, Експертно решение № 3978 от УМБАЛ Пловдив АД, фискални бонове, Епикриза – КОТ от УМБАЛ Свети Георги ЕАД, писма вх. № № 1711/02.04.2024 г. и 1852/08.04.2024 г. на началника на РУ – Чирпан и докладна записка) доказателства, кореспондиращи изцяло помежду си, поради което не се налага те да бъдат обсъждани поотделно, още повече, че жалбоподателят не ангажира доказателства, които да ги оборват.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, че жалбоподателят Н. Т. Т. на 25.08.2023 г. около 14.15 часа, в община Братя Даскалови, на път II-66, км. 113, в посока от запад на изток, действително е управлявал велосипед, извън населено място без светлоотразителна жилетка, което означава, че от обективна и субективна страна е осъществил състава на чл. 183, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Въпреки изводът за съставомерност на извършеното от обективна и субективна страна, съдът намира, че се касае за деяние с незначителна обществена опасност по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК.

По силата на изричната законова разпоредба на чл. 189з от ЗДвП нарушението на ЗДвП не може да представлява маловажен случай.

Критериите които обуславят малозначителност на случая, а оттам липса на престъпление, съответно на нарушение съгласно чл. 9, ал. 2 от НК, приложим в административнонаказателното производство по силата на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН, не съвпадат с тези предвидени в чл. 28 от ЗАНН и § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие приготвянето и опитът се използва общата част на наказателното право. Следва да се посочи, че „маловажния случай“ не бива да се смесва или отъждествява с т. нар. „малозначително деяние“ – чл. 9, ал. 2 от НК. Разликата между тях е същностна, защото диференцира престъпното от непрестъпното деяние. Съгласно разпоредбата на § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН - „маловажен случай“ е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушаване или на неизпълнение на задължение от съответния вид. От своя страна чл. 9, ал. 2 от НК предвижда, че не е престъпно деянието, което макар формално и да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Разпоредба на чл. 9, ал. 2 от НК е съотносима към всички престъпления от особената част на НК и това е трайната съдебна практика, съответно е съотносима и към всички административни нарушения по силата на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН, поради което е принципно приложима по отношение

на всички състави на нарушения, вкл. и по ЗДвП. Единственото условие е деянието, макар и да осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление, съответно нарушение, поради своята малозначителност да не е общественоопасно или неговата опасност да е явно незначителна. Други условия законът не предвижда. Следователно по силата на тази разпоредба, противправния характер на деянието се изключва при наличието на една от двете форми на „малозначителност“ - пълна липса на обществена опасност или наличие на обществена опасност, но с „явна незначителност“. Посоченото предполага преценка относно пропорционалността между конкретно извършеното деяние, последиците от него и наложеното наказание.

Правната доктрина и съдебната практика последователно приемат, че при обсъждане приложението на разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК за всеки отделен казус, следва да се отчита, че водеща роля има оценката на степента на обществена опасност на деянието, а на втори план стои степента на обществена опасност на дееца. В този смисъл, ако деянието е такова, че въобще не може да окаже отрицателно въздействие върху обекта на посегателство или това негово въздействие е толкова лишено от значение, че в действителност не застрашава този обект, ще е налице малозначителност в най-висша степен, то няма да бъде обществено опасно и следователно няма да бъде престъпно. Дори и когато малозначителността не изключва обществената опасност на деянието, но обосновава една нейна - явна незначителност, т.е. такава ниска степен, която не е достатъчна за да бъде третирано като престъпление, съответно нарушение отново ще е налице хипотезата на чл. 9, ал. 2 от НК. Обществената опасност на дееца оказва влияние в случаите, когато неговите особени качества имат значение (напр. възползване от служебното положение) или когато се установи завишена степен на неговата лична обществена опасност и тя е довела до по-висока степен на обществена опасност на самото деяние.

В конкретният случай съдът намира, че е налице втората хипотеза на разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК, а именно деянието на жалбоподателя изразяващо се в управление на велосипед, извън населено място без светлоотразителна жилетка не съставлява административно нарушение, тъй като неговата обществената опасност е явно незначителна - касае за деяние с изключително ниска степен на обществена опасност, предвид минималното накърняване на обществените отношения, свързани с правилата за движение по пътищата и личността на дееца (лице на възраст, със здравословни проблеми).

Поради това обжалваното НП следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Жалбоподателят е доказал заплащането в брой на 150 лева, адвокатско възнаграждение, удостоверено с вписване на направеното плащане в представения договор за правна защита и съдействие от 12.03.2024 г. (л. 113 от делото), съобразно Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК.

Поради това и с оглед изхода на делото на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, следва да бъде осъдена ОДМВР – Стара Загора, да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 150 (сто и петдесет) лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 4 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0375-000537/18.12.2023 г. издадено от И.Д.Д.,
на длъжност - началник група към ОДМВР - Стара Загора, РУ - Чирпан.

ОСЪЖДА ОДМВР – Стара Загора да заплати на Н. Т. Т., ЕГН *****, представляван
от адв. С. С. М. от АК - Пловдив, направените по делото разноски в размер на 150 (сто и петдесет)
лева, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесетдневен срок от получаване
на съобщението, че е изготвено пред Административен съд - Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____